

ת"פ 11134/12/13 - מדינת ישראל נגד שאול דורוב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11134-12-13 מדינת ישראל נ' דורוב

בפני	כב' השופטת איטה נחמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	שאול דורוב

החלטה

בפניי בקשה לאפשר לנאשם לחזור מהודאתו, באמצעות בא-כוחו החדש של הנאשם, עו"ד קשלס, מטעם הסניגוריה הציבורית.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד.

ביום 3.4.14 הודה הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום שתוקן לקולא והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הוא הופנה לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר בעניינו אשר יבחן בין היתר, ביטול הרשעתו.

לאחר הרשעתו, פנה הנאשם לסנגורו דאז, עו"ד אבישר וביקש ממנו לחזור מהודאתו. על רקע דברים אלו, הוחלף ייצוגו של הנאשם.

ביום 8.5.14 הוגשה בקשתו של הנאשם לחזור מהודאתו, בה טען כי אינו מורגל לסיטואציה שבה הוא נאשם בפלילים, חש באופן סובייקטיבי לחץ והחליט להודות. זמן קצר לאחר מכן התעשת ופנה לסנגורו בבקשה לחזור מהודאה.

עוד טען ב"כ הנאשם כי אין המדובר בתמרון פסול מצד הנאשם, שכן הוא פנה לסנגורו דאז, מיד באופן מידי עוד בטרם נפגש עם קצינת המבחן.

המאשימה התנגדה לבקשה, בטענה כי הנאשם היה מיוצג וההסדר הדיוני הוסבר לו.

בדיון בפניי חזר ב"כ המאשימה על ההתנגדות לבקשה וציין כי, הנאשם הודה מרצונו החופשי, ללא שהופעל עליו לחץ עמוד 1

והדבר נעשה לאחר שנערכה פגישה עם התביעה.

ב"כ המאשימה ציין כי אין שינוי בנסיבות כך שאין הצדק לבקשת הנאשם והוסיף כי במידה והנאשם אינו מרוצה מההסדר הדיוני, הצדדים יטענו לעונש פתוח.

ב"כ הנאשם טען כי אחד המבחנים המרכזיים, לחזרה מהודאה, שהובאו בפסיקה, זה האם ישנו תמרון פסול או תכסיסנות מצד נאשם, אשר לא מתקיים במקרה דנן.

הסנגור הפנה לפסיקה רלוונטית וטען כי יש לערוך הבחנה בין השלבים בהם הנאשם מבקש לחזור מהודאתו מתוך אינטרסים שלו, כשלגישתו, במקרה דנן, כל מבוקשו של הנאשם הוא להוכיח את חפותו.

הסנגור הוסיף כי הנאשם ביקש לחזור מהודאתו בשלב מוקדם של ההליך, טרם קבלת תסקיר או פגישה עם קצין מבחן כך שלא נגרם נזק של ממש ורצונו של הנאשם להוכיח חפותו גובר במקרה זה.

דין והכרעה

על פי סעיף 153(א) בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, נאשם שהודה בבית המשפט רשאי לחזור בו מהודאתו בכל שלב של המשפט, אם התיר זאת בית-המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו. היינו חזרה מהודאה מתאפשרת במקרים חריגים ובעיקר מקום שבו נפל פגם בהודאה מבחינת רצונו החופשי של הנאשם, כאשר חל ליקוי בהבנתו את משמעותה המלאה של הודאתו או כאשר הנאשם לא היה מיוצג כיאות במהלך הדיון שבו הודה.

לעיתוי הגשת הבקשה לחזרה מהודאה, ישנו משקל משמעותי, בין היתר האם יש בו ללמד על מניע מניפולטיבי מצד הנאשם, לנצל את ההליך בדרך לא ראויה על מנת לשפר את סיכוייו להקל בדינו (ר' ע"פ 3991/04 רג'בי נ' מ"י, מיום 2.5.05).

בע"פ 6349/11 גנס שניידר נ' מ"י, מיום 10.6.13 נקבע כי:

"ככל שהעיתוי הוא מאוחר יותר, כך מתגבר החשש כי מדובר בהודאה, אשר לכאורה: "לא נפל בה פגם ממשי, והיא מתבקשת על-ידי נאשם כפרי מהלך מניפולטיבי שנועד לשקלל לאחר מעשה, ובדיעבד, את הסיכויים והסיכונים שבמתן ההודאה במסגרת הסדר טיעון, לצורך הפיכת הקערה על-פיה על-פי התפתחות מהלכי המשפט (עניין אמסלם, בפסקה 9)".

כאשר הבקשה מוגשת טרם מתן גזר הדין, ננקטת גישה מקלה יותר לגבי החזרה מהודאה, כשרצונו של הנאשם אינו נובע מתוך תכסיס פסול אלא ממניע ענייני ועל מנת להוכיח חפותו (ר' ע"פ 3754/91 מ"י נ' סמחאת, פ"ד מה(5) 798), אף במקרה כזה בית-המשפט לא יתיר חזרה מהודאה באופן אוטומטי, אלא שיש להתחשב ביתר הנסיבות (ר' ע"פ 5622/03 פלוני נ' מ"י, פ"ד נח(4) 145).

מן הכלל אל הפרט:

לאחר בחינת העקרונות הקבועים בפסיקה, שוכנעתי כי עניינו של הנאשם מצדיק קבלת בקשתו לחזרה מהודאה.

אמנם הנאשם היה מיוצג בעת מתן הודאתו ונראה כי הבין את משמעותה. הדברים הוסברו לו על ידי סנגורו דאז, ובית המשפט התרשם כי אין המדובר בהודאת שווא. כמו כן, בין סנגורו דאז לבין המאשימה נערכו פגישה והידברות במסגרתן הצדדים הגיעו להסדר דיוני, כתב האישום תוקן ומותן, הנאשם הודה ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

על אף האמור לעיל, מספר ימים לאחר מכן, פנה הנאשם לסנגורו דאז, וביקש ממנו לחזור בו מהודאתו. הוחלף ייצוגו של הנאשם על ידי הסנגוריה הציבורית ומונה לו סנגור חדש אשר הגיש את הבקשה בשמו, זאת כחודש ימים לאחר הודאתו בבית המשפט וטרם פגישתו עם קצין שירות המבחן.

נוכח השלב בו הוגשה בקשתו של הנאשם לחזור בו מהודאתו, וכן התקופה הקצרה, יחסית, מיום מתן הודאתו ליום הגשת הבקשה, נחה דעתי כי מן הראוי לקבל את בקשתו של הנאשם, להתיר לו לחזור בו מהודאתו ולתת לו את יומו בבית-המשפט.

הדיון הקבוע ליום 2.10.14 בפניי, יוותר בעינו, במועד זה תתקיים, במעמד הצדדים, ישיבת הקראה מפורטת בכתב האישום המקורי.

מבוטלת בזאת הפניית הנאשם לשירות המבחן וכתב האישום חוזר לנוסחו המקורי.

המזכירות תשלח העתק החלטתי לצדדים ולשירות מבחן.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ד, 12 יוני 2014, בהעדר הצדדים.